

[Socialministeren.]

andre, mindre betydende Ændringer maa jeg henvise til Bemærkningerne Side 185—86.

Hvad Udbetaling af *Bidrag til Ægtebørn* angaar, §§ 209—18, svarer Reglerne ret nøje til de skildrede for Børn udenfor Ægteskab, dog at Normalbidraget, hvor det drejer sig om Hustruens Bidrag, er sat noget lavere end Bidraget fra Moderen udenfor Ægteskab, nemlig til henholdsvis 132, 114 og 96 Kr. for de 3 Kommune-grupper, ligesom der her ved Indtægtsberegningen fradrages 100 Kr. for hvert Barn, vedkommende har Forsørgelsespligt overfor, paa nær eet, af Hensyn til Ønskeligheden af, hvor der som i Ægteskaber eller hos Enker ofte er mange Børn, at forhøje Indtægtsgrænsen noget efter Børneantallet, et Hensyn, som naturligvis det offentlige netop ikke vil tage, hvor det drejer sig om Børn udenfor Ægteskab, jfr. nærmere Bemærkningerne til §§ 214—16.

Denne omfattende Reformering af Alimenteringslovgivningen, *der jo i Virkeligheden helt laver om paa det nuværende System*, er sket i Samarbejde med Justitsministeriet, men bygger i sit Grundlag paa „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, det vil sige paa de indgaaende Erfaringer, jeg har erhvervet som mangleaarig Leder af Forsørgelsesvæsenet paa Frederiksberg, hvor vi netop havde overtaget alle Politimesterens Funktioner og derved gennem en fornuftig Administration ikke alene fik langt flere Penge ind fra Alimenterne end sædvanligt, men tillige ved vor stadige Forbindelse og Forhandling med disse friede mange Alimenter fra at faa Fattighjælp, som nu faar det paa Grund af Politimesterens Skønsspindel sat i Papirerne.

Endelig omhandler Kapitel XVI *Bidrag til Børn af Enker eller Enkemænd samt til forældreløse Børn*, og ogsaa her foreslaas der meget væsentlige Ændringer, det vil sige Forbedringer. Som bekendt har der under forskellige tidligere Regeringer været fremsat Forslag til en væsentlig Forbedring af Enkeloven af 1913, og omfattende Forslag i saa Henseende har gentagende været forelagt Rigsdagen.

Ogsaa disse har jeg imidlertid maattet lave om, fordi en ny Enkelov maatte tilpasses til den øvrige Socialreform og da i første Række til den nys gennemgaaede Børnebidragslovgivning.

Bestemmelserne i Kapitel XVI er da ogsaa i vidt Omfang de samme som i Kapitel XV og forskellige fra den gældende Enkelovs. Altsaa:

1) er Bidragene sat til det *samme Beløb* som til de andre Børn, og der gælder tilsvarende personlige Betingelser, jfr. § 221, medens Enkebørnsbidraget nu efter Loven af 30. Marts 1920 er ens for hele Landet, nemlig 200 Kr. til Barnets 4de Aar, 160 til det 12te og 120 Kr. for Resten af Tiden. Resultatet heraf er, da Normalbidragene til de andre enligststillede Mødres Børn *falder* mindre med Børnenes tiltagende Alder, altsaa i det store og hele en væsentlig Forbedring for Enkerne, der heller ikke har kunnet begribe, hvorfor *deres* Børn under i øvrigt lige økonomiske Kaar skulde have mindre end de andre, da Børns Appetit m. v. formentlig ikke retter sig efter Forældrenes ægteskabelige Forhold.

2) er der indført tilsvarende *Fradragsregler*, der altsaa erstatter de nugældende faste og meget lave Trangsgrenser. Denne Ændring, jfr. § 220, vil altsaa paa den ene Side bevirke, at betydelig flere Enker faar Adgang til Børnebidrag, og paa den anden Side medføre, at kun den daarligst stillede Del af disse faar det fulde Bidrag, medens den gældende Ordning med de faste Trangsgrenser fører til, at den Enke, der er lige under Grænsen, faar fuldt Bidrag, den, der er lige over, faar slet ingenting.

3) er efter dette Forslag *Enkemændene* taget med, saaledes som allerede Jensen-Sønderup arbejdede for, idet Moderens Død i et lille Hjem med flere Børn stiller den ubemidlede Fader overordentligt vanskeligt; Grundbeløbet fastsættes som for Faderen til et Barn udenfor Ægteskab, jfr. § 194.

4) bestemmer § 219 — ogsaa af Hensyn til Ligestillingen med de andre Børn —, at der kan ydes Særhjælp til Barnets Konfirmation og faglige Uddannelse, hvilket ligeledes er udelukket nu for Enkers Børn.

5) giver § 223 lempeligere Regler om Bidragets Bortfald, idet det normalt varer til det 18de Aar, men dog kan nedsættes i de særlig anførte Tilfælde.

De øvrige Ændringer er af mindre Betydning.

Hvad specielt Bidragene til *forældreløse Børn* angaar, §§ 229—30, er der sket 2 afgørende Ændringer, dels gennem Forslag om, at der kan udbetales Bidrag til *alle* forældreløse Børn, der er født i Ægteskab, og som ikke selv har Indtægt eller Formue, medens der nu lægges Vægt paa det *efter* Enkens Død irrationelle Moment, hvorledes hendes økonomiske Forhold var, da hun *levede*, dels ved at Bidraget for forældreløse Børn forhøjes til at omfatte Normalbidraget for saavel en Ægtemand som en Hustru, da jo her netop begge Forældre er døde.